

عنوان مقاله:

قلمرو دفاع ماهوی در دادرسی مدنی با نگرشی در حقوق تطبیقی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فقهی، دوره 9، شماره 3 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

محمد ساردوئی نسب - استادیار پردیس فارابی دانشگاه تهران

محمد مولودی - استادیار گروه حقوق خصوصی دانشگاه بوعلی سینا

جواد عیوضی - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی دانشگاه بوعلی سینا

خلاصه مقاله:

خواهان در دادرسی مدنی از آغاز طرح دعوی که به تنظیم دادخواست می پردازد، تا پایان روند رسیدگی که دادرس رای مقتضی را انشا می کند، برای دستیابی به حق تزییع یا انکار شده و تثبیت آن، باید با رعایت قواعد شکلی دادرسی به بیان موضوع و تا حد امکان مسائل حکمی و اثبات آن پردازد. بنابراین باید چهار دسته مسائل را که عبارتند از: ۱. قواعد شکلی دادرسی؛ ۲. امور موضوعی یا وقایع یا جهات موضوعی؛ ۳. ادله اثبات دعوی و ۴. امور حکمی یا جهات حکمی، مطرح کند و رعایت این مسائل را محرز دارد تا به خواسته خود برسد. خوانده نیز در مقام دفاع برای جلوگیری از شکل گیری رسیدگی و دفع دعوی یا دفع ادعای خواهان و جلوگیری از محکومیت در موضوع دعوی، به دفاع مقتضی و متناسب، در قبال مسائل فوق می پردازد. در تقسیم بندی کلی، واکنش دفاعی خوانده، به دفاع ماهوی و دفاعیات شکلی تقسیم می شود. پس تبیین قلمرو دفاعیات و به ویژه دفاع ماهوی که موضوع این مقاله است، ضرورت می یابد. با ملاحظه مسائل مطروحه، اقسام شیوه های دفاعی و مستندات دفاعیات می توان گفت، دفاع ماهوی که در معنای عام پس از ورود به ماهیت دعوی صورت می گیرد، دفاع در قبال امور موضوعی و حکمی و دلایل اثبات دعوی را در بر می گیرد.

کلمات کلیدی:

دفاع در برابر ادله، دفاع شکلی، دفاع حکمی، دفاع ماهوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1787684>

